

ОСВІТА ЇЇ ВИДИ ТА ЗАВДАННЯ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА

МИХАЙЛЕНКО Е.В., ПРОХОРЕЦЬ І.М.

Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса, Україна

Вища освіта – це умова й засіб розвитку особистості та суспільства. Її головним завданням є забезпечення соціального відтворення, формування людського капіталу – важливого чинника інноваційної моделі розвитку економіки, постійного вдосконалення техніки та технологій.

Як відомо, існують три види освітньої діяльності:

- формальна освіта;
- неформальна освіта
- інформальна освіта[1].

Інформальна освіта, найчастіше реалізується за рахунок власної активності людини в насиченому культурно-освітньому середовищі; спілкування, читання, відвідування закладів культури, подорожі, засоби масової інформації і т. ін.

За допомогою цього процесу доросла людини перетворює освітні можливості суспільства в фактори свого розвитку. Слід зазначити, що ніяка система освіти, навіть найдосконаліша, не в змозі навчити людину всьому тому, що може знадобитися при вирішенні проблем, що виникають в впродовж життя.

Кожна людина, яка навчається в рамках своєї професійної або громадської діяльності, повсякденному житті або хобі залучена до процесу неформального навчання. Соціальні, сімейні, комунікаційні чинники, а також фактори, пов'язані з трудовою діяльністю, впливають на процес навчання. Неформальне навчання відбувається також в рамках внутрішньо сімейного спілкування. В теперішній час найширші можливості у сфері неформальної освіти, вдосконалення знань навичок дає інтернет. За допомогою комп'ютерних програм і мережі інтернет стало можливим безкоштовне навчання в різних сферах діяльності.

Визначаєм, що Меморандум безперервної освіти Європейського Союзу, проголошує “вчення протягом всього життя” як всебічну навчальну діяльність, здійснювану на постійній основі з метою поліпшення знань, навичок і професійних компетенцій. Європа стає “суспільством, заснованому на знанні” (knowledge-based society). Це означає, що інформація, знання, а також мотивація до їх постійного оновлення та навички, необхідні для цього, стають вирішальним фактором європейського розвитку, конкурентоспроможності та ефективного ринку[2]. Сучасна людина живе в складному соціально-

політичному середовищі. Повноцінний розвиток особистості стає неможливим без вміння брати активну участь у суспільних процесах і адаптуватися до культурної, етнічної та мовної різноманітності. Лише освіта в найширшому розумінні цього процесу може допомогти успішно впоратися з цим завданням.

Важливо визначити, що неформальна освіта входить до концепції ЮНЕСКО про безперервне навчання. Вчитися новому можна в будь-якому віці. Головне — ваше бажання дізнаватися і готовність змінюватися. Цією системою за статистикою охоплено майже 70-80% дорослого населення. У зв'язку з глобалізацією і демографічними змінами освіта дорослих стає все більш важливою в сучасному суспільстві [3]. Фундаментальні принципи неформальної освіти — доступність і добровільність. У поєднанні з концепцією “навчання протягом усього життя” це робить неформальну освіту важливим інструментом для людей з абсолютно різними цілями, особисто, при необхідності, зміни професійної спрямованості.

На підставі вищевикладеного хотілося б розглянути питання про неформальну освіту людей, що мають відношення до сфери освіти, культури, та творчості... Неможливо уявити успішну реалізацію в цих сферах без щоденної самоосвіти, збагачення духовного світу за допомогою читання, відвідування виставок, установ культури, обміну інформацією між колегами. В процесі творчої діяльності розвиток є життєва необхідність. Для повноцінної успішної самореалізації в цих сферах потрібен щоденний труд, який спирається на можливості неформальної і інформальної освіти. Крім того, неможливо уявити собі педагога, який має відношення до творчих спеціальностей, який по досягненню пенсійного віку відкладе, інструмент, або засоби своєї творчої реалізації і буде спокійно спочивати на лаврах... Ці люди, як правило, заражені вірусом творчості і продовжують працювати поки є сили і натхнення.

Виходячи з цього, можна визначити основні цілі, на реалізацію яких повинна бути спрямована діяльність держави в галузі освіти. По перше — зміна розуміння поняття “навчання”. По друге - розвиток звички вчитися, координація між можливостями навчання протягом усього життя і реальними потребами суспільства. А також, застосування сучасних цифрових технологій в навчанні та рівні можливості безперервного навчання для кожного [4].

Література:

1. Проблеми освіти науковий збірник/Інститут Інноваційних технологій і змісту освіти МОН України. К., 2010, Вип.64. 123с.
2. Меморандум безперервної освіти Європейського Союзу
3. Журнал социологии и социальной антропологии, 016. Том XIX №5 (88). Килпи-Йаконен С. И др. Обзорение взрослых в контексте жизненного пути...
4. “Українська Правда” за сприяння Програм ЄС — східного партнерства “Культура і Креативність”, 2016. Вип.4. 10с.